

Θέλω να γίνω Χριστιανός...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Από την Ιεραποστολή στην Κορέα

Ξεκινήσαμε σχετικώς πρωί για τις φυλακές. Σε τρεις ώρες περίπου θα φτάναμε.

Σ' όλη τη διαδρομή ήμουν ανήσυχος. Ήταν η πρώτη φορά που επισκεπτόμουν κορεατικές φυλακές και δεν ήξερα τι θα συναντούσαμε. Σκεφτόμουν διάφορα. Ο κ. Κιμ, ο Κορεάτης οδηγός, δεν φαινόταν κι αυτός να 'χε όρεξη για πολλές κουβέντες. Σιωπηλοί και σκεπτικοί διανύαμε τα χιλιόμετρα που μας έφερναν όλο και πιο κοντά στις φυλακές.

- Τι μπορεί, στ' αλήθεια, να πάθει κανείς; Διέκοψε κάποια στιγμή την σιωπή. Να βρεθεί στα καλά καθούμενα στην φυλακή!

- Πώς έγινε; τον ρώτησα. Δεν ξέρω πολλές λεπτομέρειες. Ξέρω μόνον ότι ο καημένος ο Γιοχάν είναι αθώος.

- Ο Γιοχάν δεν είναι η μοναδική περίπτωση. Ξέρετε, πάτερ, πόσοι άνθρωποι βρίσκονται άδικα στη φυλακή μετά την τελευταία οικονομική κρίση που έπληξε την Κορέα¹; Ένας από αυτούς είναι κι ο δικός μας Κατηχούμενος. Ήταν συνέταιρος, συνέχισε να μου εξηγεί ο κ. Κιμ, με κάποιον σε μία επιχείρηση. Τελευταία οι δουλειές δεν πήγαιναν καλά. Η επιχείρηση φαινόταν πως οδηγούνταν στην διάλυση. Ο Γιοχάν έδειξε εμπιστοσύνη στον συνέταιρό του και την πάτησε. Εκείνος βλέποντας την άσχημη κατάσταση μπόρεσε, πλαστογραφώντας την υπογραφή του Γιοχάν, να πάρει όσα χρήματα είχαν στις Τράπεζες και να φύγει στο εξωτερικό. Έμεινε πίσω ο Γιοχάν να χρωστάει τεράστια ποσά. Έτσι, χωρίς να το καταλάβει, από την μία μέρα στην άλλη βρέθηκε στην φυλακή!

- Η οικογένειά του;

- Έπιασε, ευτυχώς, δουλειά η γυναίκα του και τα ψευτοβγάζουν...

Βυθισμένοι και πάλι στις σκέψεις μας μέναμε σιωπηλοί. Μέχρι που φτάσαμε έξω απ' την τεράστια σιδερένια εξώπορτα της φυλακής.

- Κύριε Κιμ, πόσοι είναι οι κρατούμενοι;

- Πολλοί, μου απάντησε απρόθυμα. Δώσαμε τα στοιχεία μας και μπήκαμε στην

λίστα αναμονής.

- Βλέπετε, πάτερ, μου λέει ο κ. Κιμ και μου έδειξε το γραφείο παραλαβής και ελέγχου αντικειμένων. Οι φύλακες κι όχι οι ίδιοι οι επισκέπτες, δίνουν στους κρατούμενους αυτά που τους φέρνουν. Οι φυλακισμένοι δεν έχουν καμιά σωματική επαφή με τους επισκέπτες τους.

Άρχισα να συνειδητοποιώ πόσο αυστηρά ήταν τα μέτρα ασφαλείας. Ήρθε η σειρά μας. Παραδώσαμε για έλεγχο ένα βιβλίο, λίγους ξηρούς καρπούς, ένα κομποσχοίνι και έναν μεταλλικό Σταυρό. Μας επέστρεψαν ως απαράδεκτα το κομποσχοίνι και τον Σταυρό!

- Αυτά δεν επιτρέπονται.

- Μα γιατί, διαμαρτυρήθηκα.

- Απαγορεύεται από τον Νόμο, μας εξήγησε με το γνωστό ασιατικό χαμόγελο μία ένστολη δεσποινίδα, που δεν άφηνε περιθώρια για περαιτέρω συζητήσεις.

- Πάτερ, μην επιμένετε, με συμβούλευσε ο κ. Κιμ. Φοβούνται τις αυτοκτονίες, που τον τελευταίο καιρό έχουν αυξηθεί δραματικά. Απαγορεύουν κάθε τι με το οποίο μπορεί κάποιος να αφαιρέσει την ζωή του.

- Κατάλαβα, είπα και κάθισα σε έναν πάγκο αμίλητος.

Μία σκέψη μόνο κυριαρχούσε έντονα στο μυαλό μου: Οι επισκέψεις των πρώτων Χριστιανών στους κρατούμενους για την πίστη τους στον Χριστό. Με πόσες δυσκολίες τους επισκέπτονταν. Και με πόσες προφυλάξεις. Διακινδυνεύοντας την ίδια τους την ζωή, τους μετέφεραν την Θ. Κοινωνία!

Μετά από μίας ώρας αναμονή ήρθε η σειρά μας. Δρασκελίσαμε το κατώφλι της εξώπορτας με χαρά που θα βλέπαμε τον Γιοχάν, αλλά και με δυσαρέσκεια για την ολιγόλεπτη άδεια επισκέψεως.

- Τι να πρωτοπείς μέσα σε πέντε λεπτά; μουρμούρισα.

Περάσαμε από τις πόρτες ασφαλείας και φθάσαμε σ' έναν μεγάλο διάδρομο. Ένας τοίχος χώριζε τους κρατούμενους από τον έξω κόσμο. Από τη μέσα κι έξω μεριά του τοίχου υπήρχαν σ' όλο το μήκος του κολλημένοι θαλαμίσκοι δύο ατόμων. Στον εσωτερικό θάλαμο ο κρατούμενος με τον δεσμοφύλακα-πρακτικογράφο και στον εξωτερικό οι επισκέπτες. Στο ύψος του προσώπου μας ένα παράθυρο με χοντρές σιδεριές κι ένα παχύ τζάμι με μικρές τρύπες μόλις για να ακούγεται η συνομιλία. Καμιά άλλη δυνατότητα ανθρώπινης σωματικής επαφής.

Ο Γιοχάν ερχόμενος από μακριά, μόλις μας αντίκρουσε έκανε την γνωστή ασιατική υπόκλιση και το σημείο του Σταυρού. Συγκλονίστηκα. Η σκέψη μου έτρεξε

ασυναίσθητα και πάλι τους πρώτους Χριστιανούς. Το ένιωθες πως δεν υπήρχε καμιά ουσιαστική διαφορά, εκτός απ' αυτήν του χρόνου και του τόπου.

Ήταν συγκινημένος. Μετά από τα πρώτα λόγια επικοινωνίας μας εξέφρασε το παράπονό του. Καταλάβαμε πως περνούσε δύσκολες στιγμές. Η αδικία του συνεργάτη του τον είχε τσακίσει. Η πίστη του είχε κλονιστεί.

- Γιατί, ξέσπασε, να βασανίζομαι άδικα; Γιατί το επιτρέπει αυτό ο Θεός; Αφού είμαι αθώος. Γιατί...

Άρχισε να κλαίει απαρηγόρητα. Τέτοιες στιγμές καταλαβαίνεις την μεγάλη αξία που έχει η σωματική επαφή. Να μην μπορείς να σφίξεις το χέρι του συνανθρώπου σου για να του ζεστάνεις την καρδιά του!

Καθώς έκλαιγε σαν μικρό παιδί, ο δεσμοφύλακας-πρακτικογράφος σήκωσε τα μάτια του απ' τα χαρτιά του και με κοίταξε κατάματα. Ένωσα σαν να μου έλεγε:

- Ορίστε, λοιπόν. Για να δούμε τι απάντηση έχει η θρησκεία σου να δώσει στο πρόβλημα αυτού του ταλαίπωρου ανθρώπου!

Την ώρα που ο κ. Κιμ προσπαθούσε κάτι να πει για να δώσει λύση στην αμηχανία της στιγμής, μίλησα με τον Θεό. Του ζήτησα τον φωτισμό Του. Τον παρακάλεσα. Εκείνος να «μιλήσει», να «εξηγήσει»... Ύστερα πήρα το θάρρος και του είπα:

- Κάνε υπομονή. Μπορεί ο Θεός να επέτρεψε να βρεθείς στην φυλακή για να κάνεις γνωστό το όνομά Του σε κάποιες ψυχές που ψάχνουν αν Τον βρουν. Πού ξέρεις. Θυμήσου τις ιστορίες απ' την ζωή των μαρτύρων. Θυμήσου τον Απόστολο Παύλο τι έγραφε μέσα από το κελί της φυλακής. Θυμήσου αυτά που λέγαμε πέρυσι στην κατήχηση.

- Σας ευχαριστώ, πάτερ. Χρειάζομαι βοήθεια. Είμαι αδύναμος στην πίστη. Η μοναξιά της φυλακής, ένα χρόνο τώρα, μ' έφερε σε απελπισία. Συγγνώμη...

- Σε καταλαβαίνω. Είναι ανθρώπινο να κλονιστεί κανείς μετά από μία τέτοια αδικία, που την πληρώνει, μάλιστα, τόσο πολύ ακριβά. Στη θέση σου δεν ξέρω κι εμείς τι θα κάναμε. Σε παρακαλούμε, όμως, στο όνομα του Θεού της Αγάπης στον Οποίο πιστεύουμε, δείξε μεγαλοψυχία στον συνέταιρό σου. Συγχώρα τον, μέσα από την καρδιά σου, για ό,τι σου έκανε. Έτσι θα ηρεμήσεις. Και μην ξεχνάς να προσεύχεσαι για την σωτηρία του. Αυτό δεν μας δίδαξε ο Χριστός πάνω στον Σταυρό; Προσπάθησε με το παράδειγμά σου να μιλήσεις για τον Χριστό στους συγκρατούμένους σου.

- Ποιος να καταλάβει από τέτοια, πάτερ, εδώ μέσα. Η φυλακή αγριεύει τον

άνθρωπο. Άλλωστε, όπως ξέρετε, οι περισσότεροι εδώ μέσα είναι βουδδιστές ή άθρησκοι.

- Προσπάθησε εσύ και τ' άλλα άφησέ τα στα χέρια του Θεού. Κάποιες φορές υπάρχουν άνθρωποι όχι μακριά μας, αλλά δίπλα μας, πολύ κοντά μας που αναζητούν τον αληθινό Θεό της Αγάπης και της Συγγνώμης. Διψούν για λίγη ζεστασιά και πρέπει εμείς οι Χριστιανοί να τους προσφέρουμε...

Καθώς μιλούσα, από την μία έβλεπα τον Γιοχάν να συνέρχεται, να ξαναβρίσκει την κλονισμένη πίστη κι εμπιστοσύνη του στον Θεό και απ' την άλλη τον δεσμοφύλακα-πρακτικογράφο να γράφει και να με κοιτάζει περίεργα. Όταν συναντιόντουσαν οι ματιές μας έξυνε αμήχανα το κεφάλι του σαν να ήθελε να πει κάτι. Στο τέλος τ' αποφάσισε και μίλησε.

- Θέλω να γίνω Χριστιανός! μας είπε.

- Τι;

- Ναι, χρόνια ψάχνω να βρω έναν Θεό που να διδάσκει την αγάπη, όπως την άκουσα από σας σήμερα...

Οι τελευταίες λέξεις του καλύφθηκαν από τον εκκωφαντικό θόρυβο της σειρήνας που ειδοποιούσε για την λήξη του πεντάλεπτου.

Καθώς φεύγαμε, αφήναμε πίσω μας τον Γιοχάν με το πρόσωπό του να λάμπει από χαρά και έναν «κρυπτοχριστιανό» -τον δεσμοφύλακα- να φωνάζει προστακτικά να περάσει ο επόμενος φυλακισμένος στον θαλαμίσκο του επισκεπτηρίου.

- Γιοχάν, πρόλαβα να πω με υπονοούμενα, τον δεσμοφύλακα και τα μάτια σου...

Τσο Σονγκ Αμ
Σεούλ Κορέας

1 Η μεγάλη οικονομική κρίση της Κορέας (IMF) ξέσπασε το 1997 και τερματίστηκε μετά από δύο χρόνια.

2 Ο δεσμοφύλακας-πρακτικογράφος στέκεται πάντα δίπλα στον κρατούμενο και κρατάει τα πρακτικά της συζητήσεως. Επεμβαίνει ή διακόπτει την συζήτηση, όταν εκείνος κρίνει, σύμφωνα με τις κορεατικές αρχές, ως ακατάλληλο το περιεχόμενό της. Για τον λόγο αυτό απαγορεύεται η συζήτηση να γίνει σε ξένη γλώσσα.

Εκ του περιοδικού Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός
Τεύχος 93

Πηγή: impantokratoros.gr